

Tabele orzeczeń Sądu Najwyższego i Sądu Apelacyjnego
w Warszawie w sprawach telekomunikacji – I półrocze 2014 r.

A. Tabela orzeczeń Sądu Najwyższego (III SK)

Postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
1.	III SK 29/13 2014.01.14 P.T.K.C. Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 17.01.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 24.05.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 21.07.2009 skarga kasacyjna: strony powodowej i zainteresowanego C. P. S. A.	Zainteresowany: Czy art. 479 ⁶⁴ k.p.c. uprawnia sąd do uchylenia decyzji rozstrzygającej spór między przedsiębiorcami w zakresie wysokości opłat za dostęp do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej, na którego nałożono obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków o zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego oraz obowiązek stosowania opłat w oparciu o ponoszone koszty, gdy istnieje dopuszczalność drogi administracyjnej w sprawie oraz podstawa prawna do rozstrzygnięcia sporu?	Odmowa przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania. 1. Rozpoznając odwołanie od decyzji Prezesa Sądy nie orzekały w przedmiocie sporu międzyoperatorskiego o wysokość stawek za zakańczanie połączeń. Spór dotyczył konkretyzacji przez Prezesa obowiązków w zakresie stawek za zakańczanie połączeń, jakie zostały nałożone na powoda w decyzji MTR. Dlatego zagadnienie to jedynie pozornie jest zagadnieniem prawnym. Argumentacja przedstawiona przez zainteresowanego w uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c. dotyczy uznania, że uchylenie decyzji MTR miało skutek <i>ex tunc</i> , a nie wadliwego zastosowania tego przepisu przez uchylenie decyzji Prezesa, mimo możliwości merytorycznego rozstrzygnięcia sporu między powodem a Prezesem i zainteresowanym.

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
2.	III SK 30/13 2014.01.14 E. Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE o ustalenie wy- sokości opłat za usługi dostępu <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 23.11.2012 ▪ Wyrok SOKiK z 17.04.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 29.01.2009 skarga kasacyjna: strony pozwanej	1. Czy w postępowaniu odręb- nym w sprawach z zakresu regulacji telekomunika- cji i poczty regulowanym w przepisach art. 479 ⁵⁷ i n. k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wniosek o przywróce- nie terminu do wniesienia odwołania w rozumieniu art. 168 § 2 i art. 169 § 1–3 k.p.c. z uwagi na błędne pouczenie co do środka zaskarżenia, wnosi się do SOKiK w terminie tygodnia od czasu ustania przyczy- ny uchybienia, czy wnosi się go za pośrednictwem Prezesa? 2. Czy wniosek o przywróce- nie terminu podlega do- ręczeniu pełnomocnikowi strony przeciwnej na pod- stawie art. 479 ⁹ § 1 k.p.c.?	Skarga nie kwalifikowała się do merytorycz- nego rozpoznania. 1. Źródłem wątpliwości jest zachowanie Prezesa, który błędnie pouczył powo- da, co do sposobu zaskarżenia decyzji. Niezależnie od uchybień wniosku o przyję- cie skargi do rozpoznania, za jej przyjęciem nie przemawia interes publiczny. Sądy postąpiły w sposób, który zapewnia powo- dowi realizację konstytucyjnego prawa do sądu. Niemożność przeprowadzenia tzw. samokontroli przez Prezesa nie narusza uprawnień organu. Celem samokontroli jest modyfikacja decyzji. Nie było przeszkód, aby odwołanie zostało uznane za zasadne prze Prezesa w postępowaniu sądowym. 2. Obowiązek dołączenia do pisma proce- sowego wniesionego do sądu dowodu doręczenia drugiej stronie odpisu tego pisma albo dowodu wysłania go przesyłką poleconą dotyczy także pisma z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia ape- lacji. Nie jest to równoznaczne z przyję- ciem, że obowiązek ten dotyczy wszystkich pism z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej. Nie w każdym wypadku postępowanie o przy- wrócenie terminu ma charakter dwustron- ny. Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia kwestii, czy postępowanie o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji ma charakter dwustronny w powyższym rozu- mieniu. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny art. 479 ⁹ § 1 k.p.c. znajduje zastosowa- nie w toku sprawy - od chwili doręcze- nia pozwu, którego odpowiednikiem jest odwołanie.

Lp	<p>Sygnatura</p> <p>Data wydania</p> <p>Strony</p> <p>Przedmiot sprawy</p> <p>Wcześniejsze orzeczenia w sprawie</p> <p>Składający skargę</p>	<p>Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie</p>	<p>Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)</p>
3.	<p>32/13</p> <p>2014.01.24</p> <p>P. Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE</p> <p>o umorzenie postępowania administracyjnego</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 22.01.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 01.06.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 06.03.2009 <p>skarga kasacyjna: strony pozwanej</p>	<p>Czy w świetle art. 206 ust. 1 Pt w zw. z art. 105 § 1 i art. 155 k.p.a. Prezes powinien orzec co do istoty w sprawie z wniosku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o zmianę wysokości opłat za dostęp telekomunikacyjny, określonych decyzją Prezesa, jeżeli przedmiotowe opłaty już nie obowiązują z uwagi na utratę mocy przez decyzję Prezesa, czy też powinien umorzyć postępowanie w tej sprawie?</p>	<p>Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do merytorycznego rozpoznania.</p> <p>Zagadnienie prawne odnosi się do sposobu, w jaki powinien działać organ administracji, a nie do kwestii stosowania lub wykładni przepisów przez sąd. SN dostrzega problem prawny wynikający z wydania decyzji dotyczących tych samych obowiązków, które są natychmiast wykonalne oraz podejmowanych równoległe prób wzruszenia tych decyzji za pomocą środków kierowanych do sądów powszechnych i sądów administracyjnych. Kwestia podniesiona przez Prezesa nie znajduje oparcia w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sądy obu instancji, którymi SN jest związany. Z ustaleń tych nie wynika, aby decyzja, która miała być zmieniona w trybie art. 155 k.p.a. utraciła moc obowiązującą w wyniku stwierdzenia jej wygaśnięcia przez Prezesa.</p>
4.	<p>III SK 38/13</p> <p>2014.01.27</p> <p>P. Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE</p> <p>o zmianę umowy</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 22.10.2012 ▪ Wyrok SOKiK z 20.04.2010 ▪ Decyzja Prezesa z 23.02.2009 <p>skarga kasacyjna: strony pozwanej i zainteresowanej E. S.A.</p>	<p>Pozwany:</p> <p>Potrzeba wykładni art. 316 § 1 k.p.c. – czy w sprawach z odwołań od decyzji Prezesa sąd za podstawę orzekania powinien uznać stan faktyczny i prawny z chwili orzekania, czy też z chwili wydania skarżonej decyzji.</p>	<p>Odmowa przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania.</p> <p>SA uwzględnił dotychczasowe stanowisko SN w zakresie stosowania przepisu w sprawach regulacyjnych. Prezes nie przywołał w uzasadnieniu wniosku wątpliwości interpretacyjnych dotyczących tego przepisu ani rozbieżności w jego wykładni w orzecznictwie sądowym. Uchylenie w toku postępowania sądowego, nieostatecznej, lecz wykonalnej decyzji Prezesa, na podstawie której kształtowane są obowiązki przedsiębiorcy w kolejnych decyzjach uzasadnia przyjęte przez SA założenie, że odpadła podstawowa przesłanka wydania decyzji zaskarżonej w sprawie.</p>

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
5.	III SK 39/13 2014.02.05 N. S.A. przeciwko Prezesowi UKE o nałożenie kary pieniężnej <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 20.12.2012 ▪ Wyrok SOKiK z 16.03.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 24.02.2009 skarga kasacyjna strony pozwanej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 267 TFUE może być interpretowany w ten sposób, że zezwala na powołanie się przez SA na wykładnię prawa krajowego i UE, tj. przepisu art. 209 ust. 1 pkt 6 Pt oraz art. 199-201 Pt w świetle brzmienia art. 10 ust 2 i 3 dyrektywy 2002/20 dokonanej w innej sprawie przez SN bez oceny, czy przepis ten jest jednolicie interpretowany w innych państwach członkowskich oraz bez analizy orzecznictwa TSUE, w sytuacji gdy SA odmówił przedstawienia pytania prejudycjalnego? 2. Czy przeprowadzenie czynności kontrolnych zdalnych u innego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 200 ust. 6 Pt już po wszczęciu postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 6 Pt uniemożliwia nałożenie kary pieniężnej na podstawie powyższego przepisu przed wydaniem zaleceń pokontrolnych lub ewentualnie decyzji w przedmiocie usunięcia nieprawidłowości? 	<p>Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do merytorycznego rozpoznania.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przepisy art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 267 TFUE nie wyłączają możliwości powołania się przez SA na wykładnię prawa krajowego i UE dokonaną przez SN w innej sprawie. Zgodnie z art. 267 TFUE, sąd krajowy ma uprawnienie, a sąd ostatniej instancji obowiązek, skierowania do TSUE pytania prejudycjalnego, gdy pojawi się problem prawny, który wymaga wykładni prawa UE, którego rozstrzygnięcie jest konieczne do wydania orzeczenia. O potrzebie wystąpienia z takim pytaniem decyduje sąd rozpoznający sprawę. Dla oceny, czy sąd uczynił zadość temu obowiązkowi nie ma potrzeby dokonywania przez SA oceny, jak dany przepis prawa UE jest interpretowany w państwach członkowskich. To Prezes, jako strona postępowania powołująca się na określoną wykładnię przepisu prawa, powinien przedstawić prawno-porównawczą argumentację, która nie będąc wiążącą dla SA co do wykładni prawa UE w sprawie, mogłaby przekonać ten Sąd, podobnie jak SN, o potrzebie skierowania pytania prejudycjalnego do TSUE w przedmiocie wykładni art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy 2002/20. 2. Problem dopuszczalności przeprowadzenia czynności kontrolnych zdalnych w toku i na użytek samoistnego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej nierozstrzygnięty przez SN. Prezes nie uwzględnił, że zgodnie z zapatrywaniami prawnymi wyrażonymi w wyroku z 14.02.2012 r., III SK 24/11 z wykładni art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
			2002/20 dokonanej przez SN z uwzględnieniem doktryny <i>acte clair</i> , wynika, że przepis ten w pierwotnym brzmieniu nie przewidywał możliwości samoistnego postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia „wymogów związanych z ogólnym zezwoleniem lub prawami użytkownika oraz szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 2” dyrektywy 2002/20”. Zagadnienie to stanowi próbę obejścia linii orzeczniczej SN w przedmiocie wykładni art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy 2002/20 w pierwotnym brzmieniu.
6.	III SK 52/13 2014.02.20 P.T.C. S.A. przeciwko Prezesowi UAE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 21.03.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 20.12.2011 ▪ Decyzja Prezesa skarga kasacyjna strony pozwanej	1. Czy wyeliminowanie z obrotu prawnego decyzji wydanej przez Prezesa na skutek prawomocnego wyroku sądu następuje ze skutkiem <i>ex tunc</i> , czy ze skutkiem <i>ex nunc</i> ? 2. Czy wyeliminowanie z obrotu prawnego decyzji administracyjnej skutkuje równocześnie koniecznością uchylecia przez Sąd decyzji wydanej w oparciu o decyzję I, która w momencie wydania decyzji II pozostawała w obrocie prawnym i była wykonalna?	Odmowa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podstawowym wymaganiam prawidłowej konstrukcji zagadnienia prawnego jest sformułowanie problemu prawnego w oparciu o przepis prawa, na którym zagadnienie może powstać (np. postanowienia SN z 18.10.2011 r., III SK 25/11). Oba zagadnienia prawne nie zawierają żadnego przepisu prawa. Argumentów za istnieniem wskazanej przesłanki przesądu należałoby poszukiwać w innych elementach konstrukcyjnych tego środka zaskarżenia, co nie jest zadaniem SN na etapie badania zasadności wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sposób rozwiązania obu problemów prawnych został przedstawiony w postanowieniu SN z 24.09.2013 r., III SK 8/13.

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
7.	III SK 55/13 2014.02.20 E. Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE o ustalenie wy- sokości opłat za usługi dostępu <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 20.12.2012 ▪ Wyrok SOKiK z 05.04.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 28.11.2007 skarga kasacyjna strony pozwanej	Czy wniosek o przywrócenie terminu podlega doręczeniu pełnomocnikowi strony przeciwnej na podstawie art. 479 ⁹ § 1 k.p.c.?	Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do merytorycznego rozpoznania. Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia kwestii, czy postępowanie o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji Prezesa ma charakter dwustronny, ponieważ przepis art. 479 ⁹ § 1 k.p.c. znajduje zastosowanie w toku sprawy, a zatem od chwili doręczenia stronie pozwanej pozwu, którego odpowiednikiem jest odwołanie. Powoduje to, że nieuprawnione jest wywodzenie z art. 479 ⁹ § 1 k.p.c. obowiązku doręczenia Prezesa odpisu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, skoro dopiero doręczenie odwołania Prezesa spowoduje stan sprawy w toku.
8.	III SK 60/13 2014.02.20 T.-M.P. SA przeciwko Prezesowi UKE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 07.02.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 20.12.2011 ▪ Decyzja Prezesa skarga kasacyjna strony pozwanej	Potrzeba wykładni art. 316 § 1 k.p.c. - czy w sprawach z odwołań od decyzji Prezesa sąd za podstawę orzekania powinien uznać stan faktyczny i prawny z chwili orzekania, czy też z chwili wydania skazanej decyzji.	Odmowa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Prezes powołuje się na wątpliwości w stosowaniu, a nie wykładni art. 316 § 1 k.p.c. Jak wynika z orzecznictwa SN w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i regulacji, żaden z przepisów k.p.c. nie wyłącza stosowania art. 316 § 1 k.p.c. w tego rodzaju sprawach (wyrok SN z 17.3.2010 r., III SK 40/09). Nie oznacza to stosowania tego przepisu bez uwzględnienia specyfiki spraw tego rodzaju (wyrok SN z 07.07.2011 r., III SK 52/10). Spór między przedsiębiorcą a regulatorem dotyczy legalności i celowości decyzji w zakresie nałożonych obowiązków czy ukształtowania stosunków umownych między przedsiębiorcami (wyrok SN z 23.06.2013 r., III SK 36/12). Podstawę decyzji stanowią określone ustalenia faktyczne oraz stan prawny. Ustalenia faktyczne mogą być uzupełniane w toku

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
			<p>postępowania sądowego w zależności od inicjatywy dowodowej stron (wyrok SN z 7.07.2011 r., III SK 52/10). Cezurę dla ustalenia stanu faktycznego stanowi data wydania decyzji. Analogicznie, kwestia stanu prawnego, wg którego oceniana jest legalność i celowość decyzji, chyba że z przepisów przejściowych wynikają odmienne unormowania. Dopuszczalne jest stosowanie art. 316 § 1 k.p.c., gdy w toku postępowania sądowego z odwołania od decyzji późniejszej doszło do uchylenia decyzji wcześniejszej, na podstawie której kształtowane są obowiązki przedsiębiorcy w decyzji późniejszej. Nie ma podstaw dla formułowania przez Prezesa tezy o rozbieżności w wykładni art. 316 § 1 k.p.c. w orzecznictwie SN, SA lub SOKiK. Sprawa nie ujawnia rozbieżności w stosowaniu art. 316 § 1 k.p.c.</p>
9.	III SK 66/13 2014.03.27 P. Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 10.05.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 28.06.2012 ▪ Decyzja Prezesa skarga kasacyjna strony pozwanej	Czy w świetle art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c. uzasadnione jest przyjęcie, że prawomocne uchylenie decyzji Prezesa określającej wysokość opłat za dostęp telekomunikacyjny ma skutek <i>ex tunc</i> , czy skutek <i>ex nunc</i> ?	Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do merytorycznego rozpoznania. Sformułowane zagadnienie prawne, oparte na art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c., nie jest zagadnieniem prawnym. Nie ma związku z podstawami skargi kasacyjnej. Teza Prezesa, zgodnie z którą decyzja MTR 2008, miała ostateczny charakter, w sytuacji gdy została zaskarżona do SOKiK, jest błędna. Decyzja MTR 2008, mimo jej zaskarżenia odwołaniem, wiązała jej adresata za sprawą rygору natychmiastowej wykonalności. Decyzja ostateczna, to taka decyzja, która nie została zaskarżona w odpowiednim terminie.

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
10.	III SK 67/13 2014.03.27 P.T.C. S.A. przeciwko Prezesowi UKE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 22.02.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 03.04.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 04.02.2009 skarga kasacyjna: strony pozwanej i zainteresowanej Telefonii D. Sp. z o.o.	Zainteresowany: Czy prawomocny wyrok uchylający decyzję Prezesa ma skutek działający z mocą prospective (ex nunc, zniesienie decyzji), czy z mocą retrospektywną (ex tunc, wycofanie decyzji)?	Skargi kasacyjne nie kwalifikowały się do merytorycznego rozpoznania. Prawomocny wyrok Sądu orzekającego w sprawie z odwołania od decyzji Prezesa uchylający nieostateczną decyzję nakładającą obowiązki na przedsiębiorcę z powodu uchybień proceduralnych niedających się usunąć w toku postępowania sądowego, rzutuje na możliwość utrzymania w mocy decyzji egzekwujących obowiązki przewidziane we wcześniejszej decyzji. Nie przesądza to o całkowitym zniwelowaniu skutków prawnych, jakie decyzja taka wywołała za sprawą rygoru natychmiastowej wykonalności w stosunkach cywilnoprawnych między przedsiębiorcami. Pozostaje to poza zakresem postępowania z odwołania od decyzji. Nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia o prawidłowości wyroku SA.
11.	III SK 68/13 2014.03.27 P.T.C. S.A. przeciwko Prezesowi UKE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 23.04.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 25.06.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 01.07.2009 skarga kasacyjna: strony pozwanej i zainteresowanej M.P. S.A.	Zainteresowany: Czy w świetle art. 29 Pt fakt niewykonywania przez operatora decyzji nakładającej na niego obowiązek regulacyjny lub zmieniającej nałożony obowiązek regulacyjny wy-czerpuje przesłankę potrzeby zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych i skutecznej konkurencji?	Skargi kasacyjne nie kwalifikowały się do merytorycznego rozpoznania. Prezes nie wykazał spełnienia przesłanek zastosowania art. 29 Pt. Sam fakt niewykonywania decyzji nakładającej obowiązek taki, jak przewidziany w decyzjach MTR nie oznacza, spełnienia przesłanki potrzeby zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych i zagrożenia skutecznej konkurencji. Do stwierdzenia podstaw dla spełnienia przesłanek zastosowania art. 29 Pt konieczne są dodatkowe, poza faktem nieterminowego wykonania decyzji, ustalenia wsparte analizami rynkowymi, na których można byłoby zrekonstruować założenie, co do negatywnej korelacji między zachowaniem adresata decyzji a wartościami, których ochrona uzasadnia interwencję.

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
12.	III SK 69/13 2014.03.27 P. S.A. przeciwko Prezesowi UKE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 25.04.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 28.06.2012 ▪ Decyzja Prezesa skarga kasacyjna: strony pozwanej i zainteresowanej E. S.A.	Pozwany: 1. Potrzeba wykładni art. 316 § 1 k.p.c. – czy w sprawach z odwołań od decyzji Prezesa sąd za podstawę orzekania powinien uznać stan faktyczny i prawny z chwili orzekania, czy z chwili wydania decyzji? Zainteresowany: 2. Czy uchylene przez sąd w trybie art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c. decyzji administracyjnej statuującej obowiązek nałożony na przedsiębiorcę w rozumieniu art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt, następuje ze skutkiem <i>ex tunc</i> – uznać należy, że taki obowiązek nigdy nie był nałożony?	Skargi kasacyjne nie kwalifikowały się do merytorycznego rozpoznania. 1. Nie zachodzi potrzeba wykładni art. 316 § 1 k.p.c.. Nie wykazano rozbieżności interpretacyjnych istotnych dla art. 398 ⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W powyższej kwestii wypowiedział się już SN w wyroku z 4.03.2014 r., III SK 35/13. 2. Zagadnienie skargi kasacyjnej oparte zostało na przepisie prawa, który nie został powołany w podstawach skargi kasacyjnej. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem SN, taka konstrukcja wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego przy merytorycznym rozpoznawaniu skargi (postanowienie SN z 27.09.2012 r., III SK 8/12).
13.	III SK 70/13 2014.03.27 P. S.A. przeciwko Prezesowi UKE o nałożenie kary pieniężnej <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 08.05.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 04.07.2012 ▪ Decyzja Prezesa z 30.07.2010 skarga kasacyjna strony pozwanej	Czy ustalając wymiar kary nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego Prezes powinien uwzględnić stopień winy sprawcy oraz ustalić, czy można mu przypisać winę umyślną czy też nieumyślną.	Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do merytorycznego rozpoznania. Zagadnienie prawne nie zawiera w treści przepisu prawa. Problem prawny można rozstrzygnąć w oparciu o orzecznictwo SN (wyrok z 3.10.2013 r., III SK 51/12), a uzasadnienie wyroku SA od-powiada poglądom SN w odniesieniu do standardów, jakie powinny być respektowane w sprawach, w których nakładane są dolegliwe kary pieniężne. Wymierzając karę organ zobowiązany jest uwzględnić całokształt zachowania karanego przedsiębiorcy, w tym elementy składające się na stronę podmiotową odpowiedzialności sankcjonowanej karami, a które określone są mianem winy przedsiębiorcy. SA nie

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Tezy wybrane z uzasadnienia postanowienia (SN)
			wprowadził nowej przesłanki odpowiedzialności z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z Pt, ale zgodnie z przyjętymi w orzecznictwie SN standardami dookreślił, jakie okoliczności muszą być uwzględnione przy uwzględnieniu zakresu naruszenia przepisów Pt na etapie wymierzania kary pieniężnej.
14.	III SK 72/13 2014.05.08 P.T.C. S.A. przeciwko Prezesowi UKE o zmianę umowy <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 28.03.2013 ▪ Wyrok SOKiK z 25.06.2012 ▪ Decyzja Prezesa skarga kasacyjna: strony pozwanej i zainteresowanej C.P. S.A.	Zainteresowany: Czy uchylene przez SOKiK decyzji Prezesa na podstawie art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c. skutkuje zakończeniem postępowania w danej sprawie, czy też Prezes powinien wydać decyzję rozstrzygającą sprawę?	Skargi kasacyjne nie kwalifikowały się do merytorycznego rozpoznania. Zagadnienie prawne nie ujawnia problemu, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy. Oparte jest ono na nieznajdującej potwierdzenia w wyroku tezie, jakoby SA wyraził pogląd wskazujący, że po wydaniu wyroku uchylającego decyzję sprawa nie podlegała ponownemu rozpoznaniu przez Prezesa. Sąd ten stwierdził jedynie, że uchylene decyzji w postępowaniu przed SOKiK nie powoduje przekazania sprawy Prezesowi do ponownego rozpoznania. Stwierdzenie to znajduje oparcie w art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c., który wśród orzeczeń wydawanych w razie uwzględnienia odwołania przewiduje uchylene decyzji, ale nie przewiduje przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Wyroki

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Sentencja Tezy wybrane z uzasadnienia wyroku (SN)
1.	III SK 17/13 2014.02.12 P.T.C. S.A. przeciwko Prezesowi UKE o ustalenie opłat z tytułu dostępu <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 03.07.2012 ▪ Wyrok SOKiK z 09.12.2011 ▪ Decyzja Prezesa z 09.12.2009 skarga kasacyjna: strony pozwanej i zainteresowanej KIGeIT	Zaskarżonemu wyrokowi: Prezes zarzucił naruszenie: <ol style="list-style-type: none"> 1. art. 15 pkt 2 i art. 16 ust. 1 Pt. 2. art. 18 Pt w zw. z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21 	Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie SA do ponownego rozpoznania. <ol style="list-style-type: none"> 1. Przepisy art. 15 pkt 2, art. 16 i art. 18 Pt nie precyzują, kiedy wymagane jest ponowne postępowanie konsultacyjne i konsolidacyjne. Zgodnie ze stanowiskiem SN (wyrok z 2.02.2011 r., III SK 18/10) w przypadku odstąpienia od poddane-go konsultacji i konsolidacji, projektu decyzji w pewnych sytuacjach zasadne jest ponowne postępowanie konsultacyjne i konsolidacyjne z uwagi na zabezpieczenie realizacji funkcji obu postępowań. Zmianie, w porównaniu do projektu poddanego konsultacjom, uległo uzasadnienie decyzji. SN podziela stanowisko Prezesa – zmiana uzasadnienia decyzji, po zakończeniu postępowania Konsultacyjnego i konsolidacyjnego względem projektu decyzji, poddanego konsultacjom nie wpływała na zmianę samego środka, który poddano konsultacjom. Przyjęty środek regulacyjny jest środkiem, jaki poddano konsultacjom. Zmiany w uzasadnieniu decyzji nie cechują się nowością uzasadniającą ponowne postępowanie konsultacyjne lub konsolidacyjne. 2. Nie ma potrzeby przedstawiania projektu decyzji do ponownej konsultacji w ramach obu typów postępowań, jeśli regulator zmienia decyzję dostosowując ją do opinii organów UE lub podmiotów krajowych. Zmiana uzasadnienia decyzji implikuje obligatoryjne ponowienie konsultacji w przypadku zmiany w stosunku do projektu najbardziej istotnych kwestii uzasadnienia decyzji. Istota decyzji oraz jej uzasadnienie

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Sentencja Tezy wybrane z uzasadnienia wyroku (SN)
			podlegają merytorycznej ocenie w postępowaniu sądowym wszczętym na skutek odwołania się od decyzji. Przyjęcie odmiennego poglądu prowadziłoby do bezpodstawnego przedłużania postępowania konsultacyjnego po każdej zmianie uzasadnienia projektu.
2.	III SK 35/13 2014.03.04 Telekomunikacja Polska S.A. przeciwko Prezesowi UKE o określenie warunków udostępniania danych <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wyrok SA z 13.12.2014 ▪ Wyrok SOKiK z 19.01.2009 ▪ Decyzja Prezesa z 10.01.2008 skarga kasacyjna strony pozwanej	Zaskarżonemu wyrokowi: Prezes zarzucił naruszenie: 1. art. 386 § 6 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c. 2. art. 316 § 1 k.p.c. oraz art. 382 i art. 479 ⁶⁴ § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w brzmieniu przed 2.05.2012 r. w zw. z art. 20 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/21 3. art. 2 pkt 27 Pt w zw. z art. 10 ust. 1 i 9 Pt i oraz art. 73 usdg. 4. art. 25 ust 2 dyrektywy o usłudze powszechnej w zw. z art. 67 ust. 1 i 2 Pt oraz art. 2 oraz art. 20 ust. 1 i 2 dyrektywy powszechnej.	Oddalenie skargi. Uchylenie spornej decyzji zniosło prawa i obowiązki stron, kwestionowane przez powódkę w postępowaniu odwoławczym. Wykreślenie zainteresowanego z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie czyni postępowania administracyjnego bezprzedmiotowym, powoduje, że przedsiębiorca będący adresem decyzji traci zdolność bycia podmiotem praw i obowiązków przewidzianych w Pt. Postępowanie administracyjne zakończyło się wydaniem decyzji, która nie została zmieniona przez organ po wykreśleniu zainteresowanego z rejestru, co miało wpływ na treść orzeczenia sądu. Ustalenie, że w toku postępowania sądowego zainteresowany utracił przymiot przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, warunkujący możliwość wydania decyzji określającej warunki udostępniania danych abonentów, implikuje treść rozstrzygnięcia sądu. Jedynym możliwym rozstrzygnięciem było uchylenie decyzji. Rozstrzygnięcie to jest neutralne z punktu widzenia działalności regulacyjnej Prezesa, gdyż z ustaleń faktycznych nie wynika, by do momentu wykreślenia z rejestru zainteresowany dysponował danymi abonentów. 1. SN nie znajduje podstaw dla uwzględnienia zarzutu naruszenia wymienionych przepisów. SA nie odstąpił od sformułowanych we wcześniejszym orzeczeniu wskazań

Lp	Sygnatura Data wydania Strony Przedmiot sprawy Wcześniejsze orzeczenia w sprawie Składający skargę	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne w sprawie	Sentencja Tezy wybrane z uzasadnienia wyroku (SN)
			<p>co do dalszego postępowania w sprawie, tylko oparł się na nowej okoliczności stanu sprawy.</p> <p>2. Stosowanie art. 316 k.p.c. w sprawach określonych Pt konieczne jest, gdy zmiana stanu faktycznego i prawnego po wydaniu decyzji jest tak istotna, że bez jej uwzględnienia nie byłoby możliwe wydanie właściwego wyroku. Uprawnione jest założenie, na którym opiera się zaskarżony wyrok co do skutków wykreślenia zainteresowanego z RPT.</p> <p>3 i 4. Zasady dokonywania wpisu do RPT w połączeniu z odpowiednią wykładnią pojęcia udogodnień towarzyszących nie stanowią dla SN przeszkody dla rozwoju konkurencyjnego rynku usługi biura numerów oraz spisów abonentów. Czyni to bezprzedmiotowym zarzuty naruszenia wymienionych przepisów.</p>

B. Tabela wyroków Sądu Apelacyjnego w Warszawie (VI ACa)

Lp	Sygnatura Data wydania Powód Decyzja Prezesa UKE Przedmiot sprawy	Sentencja i wybrane tezy z uzasadnienia wyroku SOKiK	Sentencja Tezy wybrane z uzasadnienia wyroku (SA)
1.	VI ACa 988/11 2014.03.21 (...) S.A. w W. przy udziale zainteresowanego (...) Sp. z o.o. w W. Decyzja z 21.01.2009 o zmianę umowy	SOKiK uchylił zaskarżoną decyzję. Prezes przed wydaniem decyzji nie przeprowadził wymaganego art. 15 w zw. z art. 17 Pt postępowania konsultacyjnego. Wskazując, że sprawa dotyczyła obowiązku regulacyjnego, a podstawą do nałożenia tego obowiązku stanowił przepis art. 25 ust. 4 w zw. z art. 40 Pt, SO zauważył, że stosownie do art. 17 Pt, a także do przepisu art. 7 ust. 6 dyrektywy ramowej, Prezes może bez postępowania konsultacyjnego wydać decyzję w sprawach, o których mowa w art. 15 Pt jedynie w wyjątkowych przypadkach wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników. Dotyczy to również kolejnej decyzji w tej samej sprawie. Prezes nie wykazał, by takie wyjątkowe okoliczności miały miejsce. Podane przez Prezesa okoliczności uzasadniające zaniechanie przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego sąd ocenił jako zbyt ogólne i niekonkretne. Zaniechanie postępowania konsultacyjnego nastąpiło z naruszeniem art. 17 Pt. Z tego powodu, na podstawie art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c. zaskarżona decyzja podlegała uchyleniu, co jak zaznaczył Sąd jednocześnie czyniło bezprzedmiotowym wniosek o wstrzymanie jej wykonania.	SA oddalił obydwie apelacje. SA uznając za prawidłowe ustalenia faktyczne SO przyjmuje je za własne, sporna była ich interpretacja prawna. W szczególności kwestia, czy sporna decyzja jest decyzją nakładającą obowiązki regulacyjne należy do sfery oceny prawnej. Zaskarżona decyzja oparta na uchylonej decyzji MTR 2008, co prawidłowo ustalił SO. Wyeliminowanie decyzji MTR 2008 z obrotu pozbawia pozwanego możliwości skutecznego powoływania się na to, że na (...) S.A. ciążył wynikający z niej obowiązek stosowania stawki MTR zgodnie z przedstawionym harmonogramem. Sąd rozpoznając sprawę z odwołania od decyzji na podstawie art. 316 § 1 k.p.c. bierze pod uwagę stan faktyczny w dniu zamknięcia rozprawy. Każda kolejna decyzja wydana „w oparciu” o uchyloną decyzję, nawet jeśli data jej podjęcia wyprzedza orzeczenie sądu uchylające decyzję MTR 2008, musi być uznana za decyzję podjętą bez podstawy prawnej, podlegającą uchyleniu. Odwołanie (...) S.A. zasługiwało na uwzględnienie. Wyeliminowanie z obrotu Decyzji MTR 2008 spowodowało wyeliminowanie przesłanek uzasadniających wydanie spornej decyzji, co skutkowało koniecznością uchylenia decyzji.

Lp	Sygnatura Data wydania Powód Decyzja Prezesa UKE Przedmiot sprawy	Sentencja i wybrane tezy z uzasadnienia wyroku SOKiK	Sentencja Tezy wybrane z uzasadnienia wyroku (SA)
2.	VI ACa 317/14 2014.05.15 (...) S.A. w W. przy udziale zainteresowanego KI (...) w W. Decyzja z 09.12.2009 o ustalenie opat z tytułu dostępu	SOKiK uchylił zaskarżoną decyzję. Przed wydaniem decyzji Prezes przeprowadził postępowanie konsultacyjne. Treść uzasadnienia konsultowanego projektu decyzji różniła się od treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Rozbieżność dotyczyła też postępowania konsolidacyjnego. Odwołanie powoda zasługiwało na uwzględnienie - zasadny zarzut naruszenia art. 15 pkt 2 Pt. Art. 16 ust. 1 Pt nie pozostawia wątpliwości, że przedmiotem postępowania konsultacyjnego jest konkretny projekt decyzji wraz z jej uzasadnieniem. Zmiana stanowiska Prezesa co do treści decyzji lub jej uzasadnienia powoduje konieczność ogłoszenia postępowania konsultacyjnego i udostępnienia nowego projektu rozstrzygnięcia wraz z nowym uzasadnieniem. Nieprzeprowadzenie wymaganych prawem postępowań konsolidacyjnego i konsultacyjnego powoduje, że wydanie decyzji było przedwczesne, co uzasadniało jej uchylenie na podstawie art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c. Uwzględnienie zarzutów najdalej idących uczyniło bezprzedmiotową ocenę pozostałych zarzutów powoda.	SA uchylił zaskarżony wyrok oraz przekazał sprawę SOKiK do ponownego rozpoznania. Dokonane przez SO ustalenia faktyczne są prawidłowe, choć niepełne. Rozważania prawne SO są wadliwe. Zasadne zarzuty pozwanego i zainteresowanego naruszenia art. 15 pkt 2 i art. 16 ust. 1 i 2 Pt przez ich błędną wykładnię i uznanie, że zmiana projektu rozstrzygnięcia i uzasadnienia decyzji wymaga ponownego postępowania konsultacyjnego i art. 18 Pt w zw. z art. 15 pkt 2 Pt oraz. 7 dyrektywy ramowej, przez uznanie, że postępowanie konsolidacyjne nie zostało przeprowadzone. Słuszność tych zarzutów potwierdził SN (wyrok z 12.02.2014, III SK 17/13) – zgodnie z art. 398 ²⁰ k.p.c., sąd, któremu sprawa została przekazana, związany jest wykładnią prawa SN. W ocenie SN, cel zakładanych przez prawodawcę UE postępowań konsultacyjnych na szczeblach krajowym i UE został zrealizowany. Wykładnia art. 15 pkt 2, art. 16 ust. 1 i art. 18 Pt w zw. z art. 7 ust. 3 dyrektywy ramowej wskazuje, że nie ma potrzeby przedstawiania projektu decyzji do ponownej konsultacji, jeżeli Prezes zmienia decyzję dostosowując ją do zastrzeżeń organów UE lub podmiotów krajowych. Błędne uwzględnienie zarzutu nieprzeprowadzenia ponownie postępowań konsultacyjnego oraz konsolidacyjnego i z tej przyczyny uchylenie decyzji, bez zbadania pozostałych zarzutów odwołania, skutkowało nierozpoznanem istoty sprawy. Wydanie orzeczenia

Lp	Sygnatura Data wydania Powód Decyzja Prezesa UKE Przedmiot sprawy	Sentencja i wybrane tezy z uzasadnienia wyroku SOKiK	Sentencja Tezy wybrane z uzasadnienia wyroku (SA)
			reformacyjnego przez SA nie było możliwe. SO dokona ustaleń faktycznych i oceni zgłoszone przez powoda w odwołaniu od decyzji pozostałe zarzuty ponownie rozpoznając sprawę.
3.	VI ACa 1429/13 2014.06.03 (...) S.A. w W. przy udziale zainteresowanej (...) S.A. w W. Decyzja z 13.07.2009 o zmianę umowy	SOKiK uchylił zaskarżoną decyzję. Decyzja wydana w oparciu o decyzję MTR 2008. Prezes przyjął stawkę MTR określoną w decyzji MTR 2008, bez analizy ponoszonych przez (...) S.A. kosztów świadczenia usługi MTR. Decyzja MTR 2008 prawomocnie wyeliminowana z obrotu prawnego. Poczynione w związku z nią ustalenia przestały obowiązywać, również co do ustalonej stawki MTR, a tym samym zaskarżona decyzja oparta na stawkach ustalonych w uchylonej decyzji MTR 2008 nie mogła obowiązywać. Brak postępowania konsolidacyjnego i przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego przy zaakceptowaniu wysokości stawek MTR tylko w granicach określonych w Decyzji MTR 2008, SO uznał za rażące naruszenia przepisów art. 15, 16, 18 Pt w zw. z art. 28 ust. 1 Pt w zw. z art. 29 Pt w zw. z art. 30 Pt czyniące tę decyzję wadliwą, co uzasadniało jej uchylenie na podstawie art. 479 ⁶⁴ § 2 k.p.c. Konieczne jest ustalenie wysokości stawki MTR z tytułu usługi zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) S.A., które może być dokonane w toku postępowania administracyjnego. Niemożliwe wydanie orzeczenia reformatorskiego.	SA oddalił apelację. Zarówno ustalenia faktyczne SO, jak i ich ocena prawna są prawidłowe. Zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o decyzję MTR 2008 w celu dostosowania stawek MTR przyjętych w umowie łączącej powoda z zainteresowanym do stawek ustalonych w tej decyzji, zaś decyzja MTR 2008 została następnie prawomocnie usunięta z obrotu. Wyeliminowanie decyzji MTR 2008 z obrotu pozbawia pozwanego możliwości skutecznego powoływania się na to, że na (...) S.A. ciążył wynikający z niej obowiązek stosowania stawki MTR zgodnie z przedstawionym w niej harmonogramem. Prawomocne uchylenie decyzji MTR 2008 wywiera skutek <i>ex tunc</i> . Wobec tego każda kolejna decyzja wydana „w oparciu” o tę uchyloną decyzję, nawet jeśli data jej podjęcia wyprzedza orzeczenie sądu uchylające decyzję MTR 2008, musi być uznana za decyzję podjętą bez podstawy prawnej, a zatem podlega uchyleniu.

Ewa M. Kwiatkowska

Akademia Leona Koźmińskiego